PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Dokument z posiedzenia

26.4.2005 B6-???

PROJEKT REZOLUCJI

projekt w odpowiedzi na pytanie wymagające ustnej odpowiedzi B6-??? i B6-???

zgodnie z art. 108 ust. 5 Regulaminu

złożył Jean-Marie Cavada

w imieniu Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie postępów poczynionych w roku 2004 przy tworzeniu Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (art. 2 i 39 Traktatu o Unii Europejskiej)

B6-???

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie postępów poczynionych w roku 2004 przy tworzeniu Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (art. 2 i 39 Traktatu o Unii Europejskiej)

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6- ...),

A. przypominając o swoich najnowszych rezolucjach z dnia 31.03.2004 r.(Ribeiro y Castro) i z dnia 14.10.2004 r. (Bourlanges), w których Parlament sporządził bilans z realizacji programu z Tampere i sformułował pierwsze zalecenia dla Rady Europejskiej, która następnie w dniu 5 listopada 2004 r. przyjęła Program Haski określający wytyczne dla Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości na następnych pięć lat,

B. uwzględniając debatę z dnia 11 kwietnia 2005 r. i odpowiedzi Rady i Komisji na zapytania ustne (...),

C. świadomy faktu, że w ubiegłym roku, poza objęciem procedurą współdecyzji części działań z obszaru nielegalnej imigracji, nie poczyniono oczekiwanych postępów przy wdrażaniu Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, w porównaniu ze znacznym zaawansowaniem działań w innych obszarach funkcjonowania Wspólnoty lub choćby międzynarodowej współpracy w obszarze polityki obronnej lub polityki bezpieczeństwa,

D. stwierdzając fakt, że narastające trudności w realizacji wystąpiły również w Radzie Europejskiej, która w roku 2004 trzykrotnie musiała przyznać, iż pojawiły się problemy przy wdrażaniu decyzji UE, szczególnie w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych oraz w szczególności w zakresie zwalczania terroryzmu i przestępczości międzynarodowej,

E. wyrażając zaniepokojenie faktem, że mimo ponawianych wezwań dziewięć starych i sześć nowych Państw Członkowskich musi jeszcze ratyfikować Konwencję w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach karnych między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej z dnia 29.05.2000 r. i że jedenaście państw nie ratyfikowało jeszcze Protokołu do Konwencji o Europolu z dnia 27.11.2003 r.,

F. wyrażając zaniepokojenie z powodu opóźnień i trudności zgłaszanych przez Państwa Członkowskie UE przy wdrażaniu Europejskiego Nakazu Aresztowania oraz z powodu powściągliwości w inicjatywach w zakresie pomocy prawnej lub mediacji w sprawach cywilnych, które niektórzy pragną ograniczyć wyłącznie do spraw transgranicznych; uważa, że wszystko to świadczy o małym zaufaniu w stosunkach między Państwami Członkowskimi EU,

G. uwzględniając fakt, że kilka Państw Członkowskich podjęło już nowe formy wzmocnionej współpracy (inicjatywa Schengen +), aby przełamać ten impas w działaniach, co paradoksalnie może doprowadzić do jeszcze większego skomplikowania sytuacji instytucjonalnej i operacyjnej, która już teraz jest bardzo złożona,

H. wyrażając przekonanie, że wszystkie powyższe aspekty mają wpływ na wiarygodność polityczną UE oraz podstawę prawną jej działań, i to w momencie, kiedy stoją przed nią wielkie wyzwania, zarówno w ramach polityki migracyjnej, kontroli granic, wspierania wolności, jak i zwalczania międzynarodowej przestępczości i terroryzmu, oraz, że należy za wszelką cenę i w trybie pilnym podjąć na nowo działania zmierzające do utworzenia wspólnej przestrzeni, a także, że należy wzmacniać wzajemne zaufanie 25 Państw Członkowskich oraz prowadzić przygotowania do przyjęcia krajów kandydujących,

Niezwłoczna likwidacja deficytów demokracji i wspieranie jednolitych ram prawnych w Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości

1. wzywa ponownie Radę do utworzenia jednolitych ram prawnych dla polityk związanych z Europejską Przestrzenią Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości i do niezwłocznego przeniesienia obszaru współpracy policyjnej i sądowej na szczebel wspólnotowy zgodnie z art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej oraz, z drugiej strony do upowszechnienia stosowania większości kwalifikowanej w Radzie zgodnie z art. 67 Traktatu o Unii Europejskiej, a także do przyjęcia procedury współdecyzji dla wszystkich polityk związanych z Europejską Przestrzenia Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości;

2. zwraca uwagę Rady na fakt, że utrzymanie obecnej sytuacji do momentu ratyfikowania Traktatu Konstytucyjnego nie tylko pogorszy aktualny deficyt demokracji, lecz również uniemożliwi podejmowanie decyzji przez 25 Państw Członkowskich i w praktyce uniemożliwi kontrolę ich wykonywania (co wynika z oceny Rady Europejskiej);

3. wzywa w związku z tym Komisję, aby do września 2005 r. przygotowała projekt decyzji zgodnie z art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej, która będzie przewidywała, że działania w obszarach określonych w art. 23 podlegają pod Tytuł IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i która równocześnie będzie stanowiła, że do ich przyjęcia niezbędna jest większość kwalifikowana; wzywa Radę do przyjęcia nowej decyzji zgodnie z art. 61 TWE, na mocy której działania Wspólnoty przewidziane w Tytule IV podlegałyby procedurze współdecyzji oraz która znosiłaby ograniczenie uprawnień Trybunału Sprawiedliwości;

4. wzywa Radę do możliwie szybkiej zmiany swego Regulaminu Wewnętrznego w celu udostępnienia tekstów legislacyjnych prac przygotowawczych i stanowisk Państw Członkowskich, szczególnie, gdy prowadzą one debaty lub obradują nad obszarami związanymi z Europejską Przestrzenią Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości;

5. proponuje Komisji wprowadzenie procedury, która przewiduje regularne informowanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych o aspektach Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości w kontekście polityki zagranicznej, w szczególności w odniesieniu do negocjowania konwencji oraz politycznego dialogu z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi;

Wolność, Bezpieczeństwo, Sprawiedliwość i Solidarność

6. uważa, że działania związane z tworzeniem Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości powinny zostać objęte ramami wspólnotowymi, nie tylko z prawnego punktu widzenia, lecz także z punktu widzenia celów politycznych, które należy realizować w duchu solidarności między Państwami Członkowskimi UE i obywatelami; uważa, że w tym celu Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych nie powinna prowadzić swych prac za zamkniętymi drzwiami i że powinna działać w porozumieniu z:
   - Radą ds. Rozwoju, Spraw Ogólnych i Społecznych przy ustalaniu polityki imigracyjnej i integracji oraz polityki readmisji,
   - Radą ds. Budżetu i Spraw Ogólnych przy ustalaniu działań związanych z solidarnością finansową zarówno przy wdrażaniu systemów kontroli granic i polityki azylowej, jak i przy tworzeniu infrastruktury oraz zasobów niezbędnych dla obrony cywilnej i dla zapobiegania katastrofom i atakom terrorystycznym;

Włączenie propagowania praw podstawowych

7. wyraża przekonanie, że wdrażanie Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości wymaga jeszcze większego zaangażowania ze strony instytucji w celu propagowania możliwie wysokiego poziomu ochrony praw podstawowych zarówno w interesie ludzi, jak i w celu zapobiegania sytuacjom, w których odwleka się lub odrzuca przyjęte działania; Proponuje, aby
   - każdemu nowemu projektowi legislacyjnemu, szczególnie związanemu z Europejską Przestrzenia Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, towarzyszyła uzasadniona analiza skutków w zakresie praw podstawowych; wzywa ponadto działającą Grupę Roboczą Komisarzy odpowiedzialnych za prawa podstawowe do regularnego informowania Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych o najważniejszych problemach, z którymi się spotkają;
   - w przyszłości coroczne debaty nad Europejską Przestrzenią Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości były okazją do oceny ochrony praw podstawowych w UE, której dokonywano by w oparciu o specjalne sprawozdania tematyczne sporządzane w tym celu z jednej strony przez Komisję Europejską w ramach sprawozdania ogólnego, o którym mowa w art. 212 TWE, i z drugiej strony przez Agencję Praw Podstawowych;

8. określa jako pilne następujące działania na rzecz propagowania praw podstawowych:
   - przyjęcie odpowiednich działań na rzecz wspierania integracji mniejszości i zwalczania wszelkich form dyskryminacji (art. 13 TWE), w tym przyjęcie, po ponownej konsultacji z Parlamentem Europejskim, decyzji ramowej w sprawie rasizmu i ksenofobii;
   - opracowanie w porozumieniu z Państwami Członkowskimi programu dotyczącego jakości sądownictwa karnego w Europie zgodnie ze swoim zaleceniem ....(Costa),
   - przyjęcie wspólnych działań w zakresie prawa cywilnego i karnego w Europie (unikając stosowania podwójnych standardów w przypadku spraw transgranicznych);
   - wzmocnienie gwarancji procesowych w postępowaniach sądowych i przyjęcie działań na rzecz ofiar przestępstw (patrz projekt Królestwa Belgii w zakresie wymiaru sprawiedliwości zorientowanego na sytuację ofiar przestępstw);
   - oficjalne przejęcie przez UE Europejskiego Kodeksu Etyki Policyjnej[1], zatwierdzonego

[1] (Europejski Kodeks Etyki Policyjnej, zalecenie nr 10/2001 przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy w

już nieoficjalnie przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 28.10.2004 r.[2] oraz wzmocnienie roli Europejskiej Akademii Policyjnej (CEPOL);

Polityka migracyjna, azylowa i przekraczania granic

9. (uzupełnić na podstawie poprawek w oparciu o najnowszy rozwój sytuacji i projekty Komisji Europejskiej);

Walka z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem

10. po raz kolejny wyraża przekonanie, że każdy rodzaj polityki bezpieczeństwa w UE wymaga nie tylko wzajemnego zaufania, lecz również ustalenia wspólnych celów, odpowiednich zasobów i ram prawnych oraz gwarancji dla obywateli; uważa, że godnym pożałowania w związku z tym jest fakt, że
    - z jednej strony nie ma jeszcze prawdziwej europejskiej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego określającej konkretne cele, podmioty odpowiedzialne za ich realizację, pożądane rezultaty i obiektywne kryteria oceny podjętych działań,
    - z drugiej strony Państwa Członkowskie domagają się, mimo niejasnego sformułowania celów przewidzianych do realizacji na szczeblu europejskim, przyjęcia ogólnych zasad pozyskiwana i udostępniania danych, zarówno natury operacyjnej (zgodnie z zasadą dostępności danych), jak i związanych z codziennymi zajęciami osób (podróże, kontakty);

11. wobec braku stosownych informacji ze strony Rady na ten temat, postanawia powierzyć swojej Komisji Parlamentarnej sprawdzenie, jakie strategiczne i operacyjne działania prowadzone są obecnie na szczeblu europejskim w ramach zwalczania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej; w tym celu Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych do końca 2005 r. powinna zasięgnąć opinii następujących osób:
    - osób kompetentnych z SITCENu (Centrum Sytuacyjnego) i z Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej, które zajmują się politycznymi działaniami na rzecz walki z przestępczością zorganizowaną;
    - osób kompetentnych z EUROPOL-u, EUROJUST-u i OLAF-u w celu sprawdzenia obecnego stanu współpracy między Państwami Członkowskimi i organizacjami UE oraz stwierdzenia wiarygodnych perspektyw tej współpracy;
    - osoby kompetentnej z INTERPOLu w celu sprawdzenia obecnego stanu współpracy między Interpolem, Państwami Członkowskimi, Unią Europejską i jej Agencjami i perspektyw tej współpracy oraz w celu sprawdzenia systemów wymiany informacji;
    - krajowych organów wymiaru sprawiedliwości i policji w celu sprawdzenia rzeczywistej skali współpracy między Państwami Członkowskimi, Państwami Członkowskimi i EU oraz jej Agencjami (wymiana danych, wspólne zespoły, umowy dwustronne);
    - przedstawicieli parlamentów krajowych zajmujących się powyższymi sprawami;

12. ponadto wzywa Komisję:
    - do przygotowania podstaw prawnych umożliwiających sporządzenie europejskiej listy osób, grup i czynności, których w ramach zwalczania terroryzmu dotyczą działania

---

dniu 19 września 2001 r.)

[2] (Rada Unii Europejskiej, projekt wniosków Rady dotyczących standardów pracy policji w ramach Międzynarodowej Współpracy Policji, Bruksela, 28 październik 2004 r., 11977/2/04).

restrykcyjne oraz osób, które mogą stanowić zagrożenie dla porządku publicznego (art. 96 i 99 Porozumienia z Schengen);
- do sprawdzenia możliwości wykorzystania tych list pod warunkiem wzajemności w stosunkach międzynarodowych, w szczególności z USA;
- do przedstawienia nowych podstaw prawnych Europolu i do określenia ściślejszych form współpracy między Europolem i Eurojustem oraz stosownych form kontroli obu organów przez Parlament Europejski i parlamenty krajowe;

Ogólna polityka monitorowania a wymogi dotyczące zasady proporcjonalności i ochrony danych

13. zgadza się ze stanowiskiem Rady Europejskiej dotyczącym racjonalnego zarządzania informacjami, którymi dysponuje UE i Państwa Członkowskie oraz propagowania interoperacyjności systemów informatycznych przetwarzających dane, które bezpośrednio lub pośrednio mogą dotyczyć europejskiej polityki bezpieczeństwa UE (np. bazy danych SIS, VIS, SID, EURODAC i inne); przypomina jednak, że wszystkie te systemy zostały stworzone do określonych celów oraz w poszanowaniu zasady proporcjonalności, co w społeczeństwach demokratycznych może stanowić uzasadnioną podstawę dla ograniczeń w zakresie ich wykorzystania ze względu na ochronę danych osobowych;

14. wskazuje, że nie można przesuwać tej granicy powołując się na nowe wymogi w walce z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną, lecz że należy z góry porozumieć się co do określonych celów i tym samym określić zakres informacji nieodzowny dla uzyskania pożądanych rezultatów;

15. ponawia wezwanie do ustalenia wspólnych kryteriów w zakresie ochrony danych w obszarze bezpieczeństwa, przyjmując za podstawę zasady ustalone przez Radę Europejską i Europejską Konferencję Organów Ochrony Danych (patrz projekt zalecenia Duquesne) i apeluje o stworzenie w ramach współpracy policyjnej i sądowniczej wspólnego organu ochrony danych poprzez połączenie krajowych i europejskich organów w ramach EUROPOLu, EUROJUSTu, SIS i SID; uważa, że taki organ powinien zajmować się kontrolą przestrzegania standardów ochrony danych przez europejskie organy i wspieraniem ich przy pracach legislacyjnych;

16. dlatego też wyraża ubolewanie z powodu zbyt wczesnego sięgnięcia po technologie (technika biometryczna w wizach i paszportach) i procedury (wykorzystanie prywatnych danych) bez uprzedniego szczegółowego przeanalizowania ich rzetelności; ubolewa, że nie istnieje jasna koncepcja bądź strategia dotycząca zastosowania technologii przy kontroli granic; domaga się poprawy jakości działań politycznych w tym obszarze;

17. wyraża po raz kolejny ubolewanie z powodu braku przejrzystości i publicznej debaty przy wyborze tego rodzaju technologii i rozmowach prowadzonych zarówno w zespołach technicznych Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO), jak i przez rząd USA; wskazuje ponownie na swoje zastrzeżenia w odniesieniu do etykietek RFID (Radio Frequency ID chip) w paszportach obywateli UE i wzywa Komisję do wnikliwego zbadania tych technologii, zanim nakaże się ich stosowanie w odniesieniu do setek milionów dokumentów.